

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1543/2025
13.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Терзић, адвокат из ..., против туженог „Горење апарати за домаћинство“ д.о.о. Ваљево, чији је пуномоћник Марија Митровић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5266/23 од 11.12.2024. године, у седници одржаној 13.05.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5266/23 од 11.12.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5266/23 од 11.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П1 58/23 од 13.09.2023. године, којим је одбијен као неоснован тужбени захтев да се поништи решење туженог број ../2019 од 22.02.2019. године о отказу уговора о раду број ..., као и да се обавезе тужени да тужиљу врати на рад и исплати јој зараду у висини од по 45.000,00 динара за сваки месец од дана престанка радног односа до враћања на рад и да изврши уплату доприноса за ПИО Филијали у Ваљеву, као и да туженом накнади трошкове поступка од 83.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је засновала радни однос код туженог уговором о раду број ... од 27.03.2008. године на одређено време, који је престао решењем туженог ... од 25.06.2008. године. Делимичном пресудом Основног суда у Ваљеву П1 166/15 (2008) од 20.10.2015. године, усвојен је тужбени захтев и поништено решење туженог број 50322 од 25.06.2008. године и утврђено да се тужила код туженог налази у радном односу почев од 01.07.2008. године, због чега је тужени обавезан да тужилу врати на рад. Наведена делимична пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3482/15 од 09.11.2016. године. У извршењу те пресуде странке су закључиле анекс бр. 1 уговора о раду 06.06.2017. године, као и уговор о раду – пречишћен текст тог уговора са свим анексима до 31.12.2018. године, под бројем ... од 18.02.2019. године. Одлучујући о ревизији туженог на пресуду Апелационог суда у Београду Гж1 3482/15 од 09.11.2016. године, Врховни касациони суд је решењем Рев2 2944/11 од 21.02.2018. године укинуо наведену пресуду и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби туженог. Потом је Апелациони суд у Београду донео пресуду Гж1 2173/18 од 06.11.2019. године, којом је преиначио делимично пресуду Основног суда у Ваљеву П1 166/15 (2008) од 20.11.2015. године, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев да се поништи решење туженог број 50322 од 25.06.2008. године и да се утврди да се тужила код туженог налази у радном односу на неодређено време од 01.07.2008. године, као и да се обавезе тужени да тужилу врати на рад. Решењем туженог број ../2019 од 22.02.2019. године које је предмет спора, тужилу је отказан уговор о раду број ... од 27.03.2008. године са анексом бр. 1 тог уговора од 06.06.2017. године и уговором о раду – пречишћен текст уговора са свим својим анексима до 31.12.2018. године, број ... од 18.02.2019. године.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев за поништај решења туженог број ../2019 од 22.02.2019. године о отказу уговора о раду број ..., као и да се обавезе тужени да тужилу врати на рад и исплати јој зараду, са образложењем да је тужени тужилу вратио на рад послењим уговором о раду од 27.08.2008. године, којим је тужила засновала радни однос на одређено време за период трајања од 01.04.2008. године најдуже до 30.06.2008. године, да би потом имајући у виду делимичну пресуду првостепеног суда П1 166/15 (2008) од 20.10.2015. године, којом је утврђено да се тужила код туженог од 01.07.2008. године налази у радном односу на неодређено време закључио и анекс бр. 1 наведеног уговора о раду 06.06.2017. године и уговор о раду – пречишћен текст тог уговора са свим анексима до 31.12.2018. године под бројем ... од 18.02.2018. године, па је како је, после доношења решења Врховног касационог суда Рев2 2944/2017 од 21.02.2018. године правноснажно одбијен тужбени захтев за поништај решења туженог број 50322 од 25.06.2008. године и тужбени захтев да се тужила налази код туженог у радном односу на неодређено време од 01.07.2008. године, то је решењем туженог број 50322 од 25.06.2008. године тужилу законито престао радни однос на одређено време истеком рока за који је закључен.

Другостепени суд је прихватио аргументацију првостепеног суда наводећи да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2173/18 од 06.11.2019. године правни основ за враћање тужилу на рад отпао и активирани су правне последице решења о престанку радног односа од 25.06.2008. године којим је тужилу престао радни однос заснован уговором о раду број ... од 27.03.2008. године истеком

периода трајања рада, због чега је правилна одлука првостепеног суда који се није упуштао у разлоге због чега је тужили оспореним решењем отказан уговор о раду број ... од 27.03.2008. године (са анексом истог уговора од 06.06.2017. године и пречишћеним текстом уговора о раду од 28.02.2018. године), јер је наведеном уговору већ правноснажно одлучено, па је радни однос тужиље по том уговору законито престао дана 30.06.2008. године истеком периода на који је закључен, због чега тај уговор више не производи правно дејство ни у материјалном, ни у формално – правном смислу.

По налажењу Врховног суда правилна је одлука другостепеног суда.

Наиме, тужили је радни однос код туженог заснован уговором о раду број ... од 27.03.2008. године законито престао 30.06.2008. године, истеком периода рада тужиље на одређено време на основу решења туженог од 25.06.2008. године број Пошто је тужени поступао по правноснажној одлуци првостепеног суда П1 166/15 (2008) од 20.10.2015. године којом је утврђена незаконитост решења о престанку радног односа тужиље од 25.06.2008. године и налогу суда туженом да тужиљу врати на рад, због чега је закључен анекс бр. 1 уговора од 06.06.2017. године и уговор о раду – пречишћен текст са свим важећим анексима до 31.12.2018. године број ... од 18.02.2019. године. Та одлука првостепеног суда преиначена је каснијом правноснажном пресудом Апелационог суда од 06.11.2019. године, па је правни основ за враћање тужиље на рад отпао и активирани су правне последице решења о престанку радног односа од 25.06.2008. године којим је тужили престао радни однос заснован уговором о раду број ... од 27.03.2008. године истеком периода трајања рада. Због тога је правилна одлука нижестепених судова да се не упуштају у разлоге због чега је тужили оспореним решењем отказан уговор о раду од 27.03.2008. године (са анексом истог уговора од 06.06.2017. године и пречишћеним текстом уговора о раду од 18.02.2019. године), јер је о наведеном уговору већ правноснажно одлучено и радни однос тужиље је по том уговору законито престао дана 30.06.2008. године истеком периода на који је закључен, супротно наводима у ревизији да су судови морали утврдити незаконитост побијаног решења из свих наведених правних разлога и у том смислу усвојити тужбени захтев за поништај.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Пошто одговор туженог на ревизију није био потребан ради вођења овог спора, то је захтев туженог за накнаду тих трошкова одбијен и на основу члана 165. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**